

ALDENARDUM
CARMEN

Duci *Malburiensi*

Datum, Donatum, Dedicatumque

A BERNARDO WILSON.

Anno Salutis Humanæ, 1708.

---

*Dixitque tandem perfidus Hannibal :
Cervi, luporum præda rapacium,
Sectamur ultro, quos opimus
Fallere & effugere est Triumphus.*

L O N D I N I :

Impensis *H. Clements*, ad Insigne Lunæ Falcatæ in Cœmi-
terio *D. Pauli*.

1608/5046.

MUSEUM

GARMEN & Co.

1867

1867

1867

1867

1867

1867

---

*ALDENARDUM**CARMEN, &c.*

V Andomus Gallorum acies, arma arma fre-
 mentes,
 Undique disponens, læta spem fronte
 ferenat,

Et trepidantis equi luctantia colla retorquet.

Fictitius Britonum Princeps gestare comantem

Criftam, & lethales gaudet tractare sagittas.

Ingentes tollunt animos, & tela coruscant
 Hostiles turmæ, Britonas clamore vocantes;
 Magnanimæque tubæ, & Lodoicis Gloria magni
 Exacuunt Gallos, nunc non ignobile vulgus,
 Scilicet agnorunt depastos febribus artus
 Churchillii, & lento pectus male torrier igni.

Grande sonans bellum campo diffunditur atro,
 Quem prope conspicuum tollit caput Aldenar-
 dum.

Ipsi Equites Peditesque tremunt: Malburius
 Heros,

Audito clamore virum, clangore tubarum,
 Intempestivi contemnit tædia morbi,
 Et febrem mixta subridens increpat ira.
 Spargis ubique faces, nunc in me spicula, febris
 Invida, contorques; Homo sum, tua vulnera

passus

Ingemui,

ALDENARDUM.

5

Ingemui, & noctem insomnem, quam longa!
peregi,

Nunc sat habes laudis, satis hæc victoria morbo
est.

Quid tibi cum Bello? tibi quid cum Martis alum-
nis?

Quin Bacchi socios sequeris; mea pectora Virtus
Accendit flamma, cito quæ compescere possit
Ignes, morbe, tuos.

I fuge, non longo vacat indulgere dolori,
Respicio, mihi quas partes commiserit Anna,

Quæ Conscriptorum fuerit sententia Patrum.

Si tibi stat vitam rapidis absumere flammis,
Arma inter moriar, nec Gallis dicar inultus.

Dixit, & admonitu Febris perterrita fugit,
Horrorem adjungens focium, & cava flumina
tranans,

Montesque umbrosos, Lodoicis tecta petivit.

Imbellem

Imbellem exanguis Lodoicem perculit Horror,
Mens arsit præsaga mali, metuensque futuri,

Amplexu molli dilecta indulget amicæ

Pallidus, & dubiis quærit solatia rebus.

Maintenæ interea Febris sic aure susurrat:

Frustra Hecaten, Solemque vocas, Noctemque,

Lacusque,

Frustra Churchillii simulacrum fingis, & herbas

Misces incendens flagranti viscera tabe,

Mens invicta Illi est, nostraque potentior arte.

Churchillus, fessos ubi morbus lethifer artus

Fugerat, atque novæ rediere in pristina vires,

Respicit instantes Gallos, clypeumque sinistra

Gorgoneum insertat, galeatumque ordinat ag-

men.

Armati hic Pedites, cristis capita alta corusci,

Consistunt: Equites illic spumantia equorum

Orarvenitentum pressis sedare lupatis.

Fluctuat

ALDENARDUM.

Fluſuat are novo campus, ſeges undique ferri
Horreſcit; pulcher Timor, & metuenda Volup-
tas.

Churchillus ſtripatum equitans, ceu flamma, per
agmen

Hortaturque viros, & nomine quemque ſalutat.

Obſtupere animis Galli, conteritus ipſe

Turbatis Vandomus equis; inſtructa caterva,

Duxque improvifus pavitantes terruit hoſtes,

Lætitia exultans nunc hos nunc proruit illos,

Immittitque fugam Gallis, atrumque timorem,

Fervidus & raptas fugientibus ingerit haſtas.

Parte alia imperii Decus & ſpes alma Britanni,
Brunopolis Princeps, oſtroque inſignis & auro
Oſtentat Gladium, qui longa in ſæcula tranſit,
Quemque ſua tradens quondam Fredericus Eliſa
Protulit has voces, venturi oracula regni.

Chara

Chara mihi Conjux, patriis sis charior Anglis,
Hunc Gladium ferves, quia me servaverat olim,
Et quantum potuit, puræ defenderat usque
Religionis onus, fata in meliora reponas :

Tradidit hunc natæ fidissima sponsa Sophiæ,
Junonem incessu superanti, animoque Miner-
vam,

Hunc Ensem dedit Illa suo gestare Nepoti,
Hinc domat hostiles turmas, dum spicula fundunt
Crebra, nivis ritu, stridentque hastilibus auræ.
Interea Berrus, quo non præstantior alter
Gallorum e ducibus, vibratam conjicit hastam,
Perque latus durum, perque ilia transit equina,
Confossus telo sonipes resupinus arena
Calcitrat, & multo vitam cum sanguine fundit,
Heroa exacuit laudis generosa cupido,
Arduosque globos animis audacibus implet :
Nunc ait, O socii, vestras effundite vires,

Mens

Mens ardet telis infidam exscindere gentem,
Ulcisci que hostes, & dignas sumere pœnas.

Dixerat : & Gallos ferro flammaque secutus

Proxima quæque metit gladio, ruit omnia late,

Pœnarum exhaustum satis est, jam desine, Prin-
ceps,

Pugnæ avidum & magno succensum laudis a-
more

Arcitenens quondam Phœbus prohibebat Iulum :

Teque chorus Phœbi duro desistere bello,

Uxorem querulam, patriosque invisere fines

Suadeat, immensosque relinquere cædis acervos.

Non semper Pietas venientia tela repellet,

Non Forma, Ingeniumve, aut claris Dextera
factis.

Respice res bello varias : miserere Parentis,

Cœlestem tolerantis aquam, brumamque rigen-
tem,

Candentesque humeros cincti fulgentibus armis.

Vel Britonas, saltem vel Sponsam respice, quæ
te

Auriferoque Tago, & gemmatis prætulit Indis.

Impiger Eugenius cursu telisque fatigat
Burgundum, celeremque pedem pede fervidus
urget.

Tigrida sic cervi, rabidum sic agna Molossus,
Sic aquilam penna fugiunt trepidante columba.
Haud mora: Burgundus densatum frondibus
atris

In nemus effugit, latuitque sub arbore tectus.

Omnia

Omnia Vandomus metuit, stetit ore gelato,
Incertus peteretne fugam, ferrumne per ossa
Exigeret, fidos an se transferret in hostes.
Prima alternanti potior sententia visa est.
Sylva est, quæ medio brumam conservat in æstu,
Incipit a plano, spatiosaque prospicit arva,
Hic tremulæ falices, bellisque accommoda cornus,
Et patulæ quercus piceis capita ardua condunt
Nubibus, astrigeroque levant fastigia cœlo.
Pieria lauri, & tumulos tectura cupressus
Pendula gramineis præbent umbracula lectis.
Abditur hic pecoris lupo insidiator opimi,
In quem versus erat notus feritate Lycaon,
Contemptorque Deum, qui nunc quoque sanguine
gaudet.

Cum Ducibus propere fugitans Vandomus o-
pacam

Intrabat sylvam, pavitantum tecta ferarum.

In medio latet antiqua & Berecynthia buxus,

Pallor ubi folio semper sedet æger in alto,

Et tristem humectat persuso flumine vultum,

Genua labant, falsusque fluit de corpore sudor,

Arboreum tremuit folium, nemorosaque sylva.

Pallenti extemplo recubat sub tegmine turba

Horrescens: (non nunc tenebris audacia crescit)

Sive Lepus moveat frondes, Zephyrove jubente

Sibilet arboreis aura interfusa capillis,

Turba Ducum trepidat, Churchillum credit ad-

esse.

O miseri! vobis quæque est Malburius Aura.

Defessa ignavo solvuntur frigore membra
Burgundi, & questus ad nubila rumpit inanes.
Qui triplicem noctem junxisti Jupiter olim,
Hanc saltem condas densa ferrugine nubis
Exosam lucem, ne sit suprema mihi lux.
In latebris mora sit, forsan descendet ab alto
Insperata salus, solita Ludovicus arte
Prospiciet miseris, qui natus rebus agendis
Sub pace infida crudelia tela retorquet.
Finierat: Fictus Princeps, lugubris & amens,
Mainteniam incusat crimenque caputque malo-
rum.

O Maga! Quid tu me Regnum sperare jubebas?
Nunc ubi certa fides, & sesquipedalia verba?
Armatam classem Britonum deducere ad oras
Suasisti, frustra: fultit mihi gemmeus ensis,

Quo

Quo spoliandus eram, non quo metuendus ab
hoste.

O fortunatos, quos abduxere Britanni
Victores ! saltem communi sole fruuntur.
Ast ego, qui jacto me claro Rege creatum,
In nemore umbrosa septus caligine ploro
Vitam infelicem : sic nos in sceptrum reponis ?
Carmina nil profunt, nil Licia concita rhombo ?
Carmine Theſſalico jactaſti herbaque potenti
Elicere antiquis proavos te poſſe ſepulchris,
Credemus, ſi nos ad vitam a morte reducas.
Maintenia heu ! ſubito mentem turbata dolore
Per cœlum, haud aliter cœlo fruitura, ſerenum
Carpit iter, ſciſſa tanquam Diſcordia palla ;
Horrentem puerum motis circumvolat alis,
Et graviter frendens ora indignantia ſolvit.
Tu qui te jaſas regiſtati ſtirpe creatum,
Hæccine vita juvat ſylveſtribus abdita luſtris

Indif-

Indiscreta feris? cape tela, animumque resume.
Fortuna ignavis precibus, Numenque repugnant;
Aude aliquid magnum, nescis quid sydera donent.
Exhaustis quondam terræque marisque periclis
Tros Anchisiades prendit fugientia regna.
Talia dum longo secum sermone retexunt,
Irruit in sylvas multo cum milite Ductor
Churchillus, sternens turmas rotat horridus en-

sem

Fulmineum, effuso rorantur sanguine Vepres;
Non, velut aura, Ille est, sævit velut atra pro-
cella,
Aut instar torrentis aquæ, quæ pingua culta
Straverit, assiduos hominumque boumque labores,

Prodit Vandomus Gandavi ad mænia ten-
dit,

Fictitius Princeps, Berrusque abdomine tardus

Non

Non sine Burgundo, queis tandem fictile pomum
Denotat Hospitium, sub quo lare mucida forsan
Amphora servatur: (solita est namque Amphora
curas

Eluere, in Martemque iterum protrudere inermes)
Vulgaresque intrant humili sermone tabernas.
O focii, profugis non unda neganda nec ignis,
Hoc petere humanum est; vobis generosior Aura
Pectora si tangit, mensis apponite Bacchum,
Sperate & quæ sint sitientum munera Divum.
Annuitur votis: hoc illis debuit hospes
Proditur Anglorum, vix perfidus iste putarat
Caupones belli reduces fore, strata viarum
Sternentes armis, quæ mox ludibria fiant
Risu indignanti pueris timidisque puellis,
Has qui reliquias meliori laude resumant.
Fit strepitus tectis, succinctus cursitat hospes,
Dum famuli celeres onerosaque fercula portant,

Opta-

Optatumque merum, pleno se proluit auro
Com Ducibus Berrus, narrare pericula gaudens,
Quæ meminisse juvat : dapibus mensisque remo-

tis

In tuto verax aperit præcordia Liber,
Burgundus (quis enim possit celare dolorem,
Sollicitoque animo fatis atram obducere nubem ?)
Sic ait, (haud credas simulata mente locutum)
Tallarde ante alios Ductor felicior omnes,
Tutus odorifero tu nunc spatiaris in horto,
Inque novo spectas habitantes cortice Nymphas,
Quas fallax mutavit amor, vel cura Deorum.
Tu bene fugisti, premerent cum tela Britannum,
Eugeniique manus, Churchillii & vivida virtus,
Gallorum turmas, quærentes morte salutem,
Et fessa Istriacas jactantes corpora in undas,
Fulminibus Britonum quasi sit clementior annis,
Excipit hinc Frater ; mea stat sententia tecum,

C

Tallardus

Tallardus vivit jam Rege beatior omni.
 Vidi ego Churchillum, pugnae nodumque moram-
 que,

Et vidisse fat est : quo turbine conjicit hastam?
 Quot fusi cecidere duces ? cecidere catervæ,
 Ut ferro concisa seges. Plus nominis horror,
 Quam ferus ensis agit. Quod forti Numen in
 illo

Pectore sit, dubito, sed pectore Numen in illo est.
 Quot quondam victis religavit vincula Gallis?
 Et modo captorum sequitur longissimus Ordo.
 Ilium in Italiam portavit Troius heros,
 Galliam in Angliacas portat Malburius oras.

Eugenius ceu flamma furit, calcatave serpens,
 Suscitatur & sævam nullo discrimine cadem.
 Hic est quem sprevit Lodoix? qua fraude catervas
 Instruit armatas? sic sic metuendus Ulysses.

Churchilli

Churchilli Eugenique manu victoria nostra
Hæsit, & in multos vestigia rettulit annos.
Si duo terra viros tales Argiva tulisset,
Tot nunquam Atrides torvo misisset Achilli
Munera, Troja Deos citius doluisset iniquos.
Vidistin' Overkerkum ? quæ gratia vultus ?
Nestora consiliis, qui Nestora vincit & annis.
Non ætate labat, jaculo ut percussa læna
Desævit victor, non illum Sirius ardor,
Brumave Riphæo stridens Aquilone retardat.

Lætitia exultans & luce coruscus aliena
Brunopolis Princeps subita spe fervidus arsit.
His manibus jaculum vibratum in pectora misi
Insultantis equi, fusam calcavit arenam
Indignans Sonipes ; manet Imperterritus Ille,
Et conjuratas accendit voce catervas,
Huc illuc rapidus fertur, ruere ardet ubique

Lethifer, & vastis offert se impune periclis.
 Dixerat: inde imò Vandomus pectore voces
 Edidit heu! luctus prænumcia signa futuri.
 Dum nocte hesternæ serpsit quasi somnus anhelos,
 Et vigili forsàn: (nam quis dormire valeret?)
 Somnia luserunt animum volitantibus umbris.
 Ante oculos Scaldis nitidis argenteus undis
 Volvere visus aquas, rivo taciturnus amœno,
 Quin subito refluens turbatusque horruit æstus.
 In medio Britonum florentes ære catervas
 Cernere erat, tremuloque nitentes lumine fluctus.
 Churchillii inter aquas invisa recurrit imago, &
 Fato nescio quo Galli sine cæde subacti.
 Egregium aspicio Bavarum, variaque corona
 Bruxellas cingi, circum volitantia tela,
 Horrendumque ignes strident: pugna aspera sur-
 git.

Bis versos Britones egere ad mœnia Galli,

Bis

Bis reiecti armis fugerunt terga regentes :
Tertia sed postquam congressæ in prælia vires,
Directæque acies ; Churchillum instare fremen-
tem

Nuncia fama tulit, Gallos terroribus implens.
Nullus tum Bavarus, non agmina, tela, nec ignes,
Quin vacuo in campo levis heus ! evanuit ardor,
Hæc ubi vidissem, dejecti venit imago
Bouffleri, ora modis tollentis pallida miris.
Hei mihi qualis erat ! barbam dextramque tre-
mentem

Horruï, & incepti mœstam hanc expromere vocem.
Gloria turmarum, spes & fidissima Gallum,
Ut te post varios hominumque urbisque labores
Conspicimus ? cur hæc contractæ seria frontis ?
Terque quaterque manu pectus Boufflerus ho-
nestum,

Et canos foedans crines proh Jupiter ! inquit,

Hostis

Hostis habet muros : non vasta pericula cernis,
 Quæ te circumstant? quin somnum ducere possis?
 Magnanimi eversa Britones dominantur in arce,
 Sat Regi Patriæque datum : mihi Gallia testis,
 Tuque simul Lodoix, si diruta mœnia possent
 Defendi Gladio, certe Hoc defensa fuissent.

Finierat. Posthac visa est mihi Gallica pubes
 Ductoremque sequi, largosque effundere fletus.
 Durum est. Sed quid non finxerunt somnia, quid

non
 Finxit Imago mali, Plutonia regna pererrans
 Gallorum in fatum, quæ porta evasit eburna ?

Somnia credat Anus, mitte has de pectore curas,
 Berrus ait, cape Mœonii Carchesia Bacchi.
 Quid si vincamur ? non nos semel agmine verso
 Funditus occidimus, miseros meliora sequentur.

Dum

Dum Galli variis ducunt sermonibus horas,
 Et vino fallunt curas, Malburius urbi
 Improvisus adest, turmasque in prælia mittit.
 Pulverulenta Duces latam dant terga per urbem
 Galli, & quadrupedes ferrata calce fatigant.

BETTUS AN, cap. 1. *IN*

ALDEN ARD M.

